

КОРОТКА ІСТОРІЯ ЖУРНАЛУ «АВТОМАТИЧНЕ ЗВАРЮВАННЯ»

Вважається, що журнал «Автоматичне зварювання» російською мовою почав виходити з березня 1948 р. Саме тоді було підписано до друку перший випуск видання «Збірка праць з автоматичного зварювання під флюсом». Його ініціатором став академік Євген Оскарівич Патон, який виступив автором передмови, датованої 15 липня 1947 р. У збірці розміщено роботи співробітників Інституту електрозварювання (ІЕЗ) в області зварювання, виконані за останні два роки.

Появі збірок, а потім і журналу передували випуски окремих брошур з електрозварювання. Академік Є.О. Патон завжди надавав великого значення оперативній науковій і технічній інформації. Нове спеціалізоване періодичне видання мало регулярно висвітлювати результати досліджень і досвіду практичного застосування технологій зварювання матеріалів, що швидко розвиваються.

За своє існування видання зазнало багато трансформацій. Вже другий номер збірки дещо змінив назву на «Праці з автоматичного зварювання під флюсом». Збірка, як і в подальшому журнал, тривалий час мала редакторський портфель 7–9 статей.

У 1950 р. десятий номер збірки виходить під назвою «Автоматичне зварювання» і більше назву не змінює. Він виходить російською мовою з періодичністю 6 номерів на рік і має наскрізну нумерацію, починаючи зі збірки праць 1948 р.

Цікаво, що у фондах бібліотеки ІЕЗ для того, щоб зберегти періодичність видання, у той час була зафіксована така нумерація: виданню «Збірка праць з автоматичного зварювання під флюсом», 1948, № 1 присвоєно назву «Автоматичне зварювання», 1948, № 1; «Праці з автоматичного зварювання під флюсом», 1949, № 2 – «Автоматичне зварювання», 1948, № 2-3 та 1949, № 4-5; третій збірці «Праці з автоматичного зварювання під флюсом», 1949, № 6

– «Автоматичне зварювання», 1949, № 6-8; четвертій збірці «Праці з автоматичного зварювання під флюсом», 1950, № 9 – «Автоматичне зварювання», 1950, № 9. Десятий номер збірки «Автоматичне зварювання» за 1950 р. відповідає десятому номеру однойменного журналу за 1950 р. Далі нумерація збігається номер у номер.

Поява журналу «Автоматичне зварювання» одразу ж привернула увагу всіх, хто цікавиться зварюванням. Його авторами стають спеціалісти не лише ІЕЗ, а й інших науково-дослідних установ, заводів, підприємств. З першого номеру 1951 р. видання збільшує наклад з 1500 до 2000 примірників та видозмінюється у повноцінний журнал зі змістом і постійною редколегією. На обкладинці «Автоматичне зварювання» 1951 р. № 6 з'являється надпис «журнал». У 1956 р. його наклад поступово збільшується до 4000 примірників, що свідчить про постійно зростаюче підвищення попиту. Досить швидко журнал поширюється на велику читачську аудиторію.

Після смерті Євгена Оскарівича Патона у серпні 1953 р. головним редактором журналу «Автоматичне зварювання» стає Борис Євгенович Патон та виконує цей почесний обов'язок до серпня 2020 р.

З січня 1958 р. періодичність журналу «Автоматичне зварювання» збільшується із 6 до 12 номерів на рік.

У журналі публікуються статті з різних питань електрозварювання: металургії і технології зварювання низьковуглецевих, низьколегованих сталей, обладнання для дугового, контактного та електрошлакового зварювання, з питань міцності зварних конструкцій. Журнал містить статті працівників заводів, присвячені застосуванню зварювання в різних галузях промисловості, у ньому висвітлюються питання раціоналізації і розробки нових методів виготовлення зварних конструкцій.

Видання набуває такої популярності, що з 1959 р. по 1986 р. Британський інститут зварювання випускає у видавництві British Welding Research Association (Cambridge) переклад журналу «Автоматичне зварювання» під назвою «Automatic Welding» англійською мовою. Перший номер англійською за 1959 р. був перекладом російськомовного четвертого номеру за 1959 р.

У 1960–1970 рр. наклад журналу досягає 8000 примірників і поширюється в різних країнах світу.

У 1962 р. «Автоматичне зварювання» декларується на обкладинці як щомісячний науково-технічний і виробничий журнал, хоча по суті був таким ще з моменту його створення.

З 1986 р. журнал має статус всесоюзного та, із зрозумілих причин, у 1992 р. набуває міжнародного статусу. До складу редколегії входять провідні спеціалісти у сфері зварювання з Німеччини, Польщі, Ізраїлю, Китаю та інших країн.

У 1987 р. частина статей із журналу «Автоматичне зварювання» публікується ан-

глійською мовою у щомісячному журналі перекладів «Welding International», який організовано ІЕЗ у співпраці з Центром постачання документів Британської бібліотеки (British Library Document Supply Centre).

У 1989–1990 рр. паралельно із російськомовним журналом «Автоматичне зварювання» у видавництві Abington publishing (Кембрідж, Англія) спільно з ІЕЗ виходить його англomовний переклад. А у 1991–1998 рр. – у видавництві Riecsansky Science Publishing Co (Кембрідж, Велика Британія).

У липні 1999 р. ІЕЗ, за підтримки Міжнародної Асоціації «Зварювання», випускає пілотну версію журналу «Автоматичне зварювання» англійською мовою під назвою «The Paton Welding Journal». Головним редактором журналу став академік Б.Є. Патон. Таким чином, починаючи з 2000 р. Інститутом електрозварювання імені Є.О. Патона журнал «Автоматичне зварювання» випускається двома мовами. З цього часу редакція журналу дотримується політики відкритого доступу Open Access та надає доступ до повних текстів у мережі Інтернет.

Також архіви журналу представлені в міжнародних наукометричних базах даних Scopus (США, 1975–1986 рр., 1988 р., 2001–2005 рр.), Google Scholar (США, з 2009 р.), EBSCO (США, з 2013),

INSPEC (Велика Британія, з 2013 р.), ULRICH'S (США, з 2016 р.) та реферативних журналах «Джерело» (Україна, з 2009 р.) і «Welding Abstracts» (Велика Британія, з 2000 р.). З 2016 р. журнал індексується у Crossref (США), присвоюючи індекси DOI кожній опублікованій науковій статті. В одному номері розміщено в середньому 8–13 наукових текстів.

За роки свого існування зміст журналу «Автоматичне зварювання» багато в чому змінювався відповідно до вимог часу.

Саме з цього журналу багато читачів вперше дізналися про такі роботи, як розробка технологій виготовлення зварних конструкцій методом згортання, зварювання під флюсом вертикальних з'єднань з примусовим утворенням швів, електрошлакове зварювання, CO₂ зварювання тонким електродом, безперервне стикове зварювання магистральних трубопроводів, напівавтоматичне підводне зварювання дугою та обробка вибухом, а також зварювальні експерименти в космосі та досягнення в області трансформованих конструкцій.

На сьогодні журнал включає оригінальні наукові статті, публікує інформацію про нові розробки та досвід їх комерційного застосування, аналітичні огляди, а також інформацію про патенти. Ця інформація охоплює практично всі аспекти зварювання, наплавлення, пайки та різання різних видів конструкційних і функціональних матеріалів, нанесення захисних покриттів та інші супутні технології. У журналі публікуються огляди комп'ютерних технологій та технологій 3D друку, які використовуються при зварюванні, міцності зварних конструкцій, зварювальних напружень і деформацій, оцінки залишкового ресурсу зварних конструкцій та багато інших напрямків.

Станом на 2022 р. «Автоматичне зварювання» являє собою своєрідну енциклопедію зі зварювання. Він – єдиний в Україні журнал такого спрямування і входить до Переліку наукових фахових видань України, затвердженого Міністерством освіти і науки України.

Світлана Іваненко,
бібліотека ІЕЗ